

sten gik frem og tilbage over Gulvet i den halvtomme Stue, og han kunde se paa hans aandsfraværende Mine, at han havde gaaet saadan længe. Den lille, lavfodede Petroleumslampe stod paa Faderens gamle Bedepult og lyste fattigt ned paa Skraa-laagets grønne Klæde og op paa det tornekroneede Kristushoved. Resten af Stuen laa i Halvmørke.

»Er det dig?« sagde Præsten og blev staaende paa det Sted, hvor han var standset. Doktoren mærkede straks paa Tonen, at han ikke var velkommen.

»Hvorfor har vi ikke set dig, Johannes? Du kunde da vide, at vi ventede dig. Meta har ogsaa gjort Anstalter for at beværte dig lidt godt efter Dagens Anstrengelser.«

»Jeg længtes efter at komme hjem. Vil du bringe din Kone min Undskyldning.«

Doktoren anbragte sig i Sofahjørnet, mens Broderen blev ved at spasere.

»Du er naturligvis skuffet af Resultatet idag?«

»Ja.«

»Jeg synes nu ikke, du skal være altfor ked af det, Johannes. Det har dog ikke været helt omsonst, at du ofrede dig. Balduin fik du i hvert Fald fordrevet, og han var absolut den mest ondartede. Jægermesteren hører til de forholdsvis uskadelige Forbrydere. Han bærer sin fordærvede Natur udenpaa Frakken, saa enhver kan se den. Man har maaske endogsaa Lov til at haabe, at han vil komme